

Men da han kom nærmere og hun saae hans Ansigt, blev han igen den fremmede Gæst fra Forklarelsens Rige, som hun nu elskede.

I en Timestid sad de ved Tebordet og førte en springende Passiar om alt muligt undtagen netop det, der optog alle deres Tanker. Torben viste sig stadig noget tung i Konversationens flyvende Kunst. Han havde paa Grund af sin aarelange Tavshed endnu nogen Vanskelighed ved at udtrykke sig med Liv, var desuden fremmed for de fleste af de Begivenheder og Personer, der kom paa Tale, og maatte bestandig spørge.

Fru Berthas Øjne spaserede hyppigt frem og tilbage mellem ham og Jytte, og hun følte sig mere og mere beroliget. Manden var jo som forvandlet, og Jytte syntes at være lykkelig.

»De ser saa frisk ud idag,« sagde hun. »Igaar var De endnu lidt træt efter Rejsen. Min Nevø har virkelig Grund til at være stolt af Dem. For De maa indrømme, at De nu omtrent helt og holcent er hans Værk.«

Det vilde Torben dog ikke ganske indrømme. Han fortalte lidt om hint Sammenstød paa Fæysingholm mellem Asmus Hagen og Mads Vestrup i Anledning af den førstes Paastand om, at Lægemedlerne gjorde deres Gerning efter Recept ganske uafhængig af nogen højere Magts Sanktion.